

Siirler

Yezit'e lanet

Ben KÝzýlbaþým

Yanýyorum dört yaným atep

Sivas’ta semah dön döne on binlere karþý otuz beþ

Dersim’de deysis söyleye söyleye binlerce kez

Zalimin atepinde binlerce yanýp çoðalýyorum...

…

Ben KÝzýlbaþým

Dara dururum hak divanýnda

Pir Sultan olurum kadý huzurunda

Þeyit Riza olurum efendiler katında

Ben Kizilbas evladý kerbelayým

Zalimin atepinde binlerce yanýp çoðalýyorum…

…

Ben KÝzýlbaþým

KÝzýbas demip bana gidi yezit

Önünde bas eðmediðim it oðlu it

Tarih olsun ki bana þahit

Ben kÝzýlbas evladi kerbelayým

Zalimin atepinde binlerce yanýp çoðalýyorum…

…

Ben KÝzýlbaþým

Erenler dilinde türkü olur söylenirim

Bin defa kerbelada kum olurum

Susuz kalýr divane olurum

Kellemi ortaya koyup yezide nalet okurum

Zalimin atepinde binlerce yanýp çoðalýyorum

...

Ben KÝzýlbaþým

Sesim çýðlýk çýðlýk faþiste etmem kulluk...

Bin yanar binbir anadan doðarým...

Ali den geldim Pir Sultan Abdal askina semah dönerim ...

Zalimin atepinde binlerce yanýp çoðalýyorum...

MADIMAK

Ýki temmuz derin yara

Yobazýn kin kusmasýdýr

Ankaranin yüzü kara

Sesiz durup susmasýdýr

Devlettir tezgahý kuran

Dost görünüp gizli vuran

Köþe kapýp sinsi duran

Söyle bu neyin nesidir

EZELÝ bekle gün gele

Dayan yürek dayan hele

Uzaklardan gelse bile

Umudun ayak sesidir

DÖNEN DÖNSÜN BEN DÖNMEZEM?

Yiðitlere sözüm vardýr

Dönen dönsün ben dönmezem

Hakikatlý özüm vardýr

Dönen dönsün ben dönmezem

Ađýr bedeller vermipiz

Zülüm ipkence görmübüz

Zalime karþý durmuþuz

Dönen dönsün ben dönmezem

Pir sultanýn soyundayýz

Denizlerin suyundayýz

Mazlumlarýn yolundayýz

Dönen dönsün ben dönmezem

Dara giderken haykýran

Sephaya tekmeyle vuran

Sevda olduk buram buram

Dönen dönsün ben dönmezem

Kerbelada Hüseyinim

Kýzýlderede Mahirim

Baþ eðmeyen Bedrettinim

Dönen dönsün ben dönmezem

Ýpkencede Kaypakkaya

Yürüdük bu yolu yaya

Toprak olduk hasret suya

Dönen dönsün ben dönmezem

Diyarbakirde direndik

Dört can ile bizde yandýk

Yürüyoruz sanma döndük

Döner dönsün ben dönmezem

Madýmakta yanan bizdik

Semahlara döner bizdik

Derviş olup köy köy gezdik

Döner dönsün ben dönmezem

Verdik nice canýmýzý

Akýttýlar kanýmýzý

Kusacađýz kinimizi

Döner dönsün ben dönmezem

Boyun eđmedik cellada

Zindanlarda yata yata

Kalender son nefer olsa

Döner dönsün ben dönmezem

BEN HUSEYNÝM

Ben Hüseyn’im, ben Hüseyn; ben Hüseyn’im, ben Hüseyn

Sipt-i Peygamber benim, Murteza’ya nur-i eyn

Anam, Server-i Nisa, kadepimdir Mücteba

Ben Hüseyn’im, ben Hüseyn, Hamis-i Al-i Aba

Can mayasýyla beni, büyütmüþ ceddin Resul

Terbiye etmiþ beni, anam Zehra-yý Betül

Murteza’dan almýþým, izzeti, cesareti

Babam öðretmiþ bana, isarý, þecaati

Geceler aþlamaðý, namazý, ibadeti

Gündüz meydanda cihad etmeyi, þehadeti

Zalimin önünde bir dað gibi dayanmaðý

Din için feda olup, kanýna boyanmaðý

Kurban eyledim caný, din için, þeref için

Ettim feda her þeyi, bu yüce hedef için

Feda eyledim, feda, Abbas’ýmýn kolunu

Ta kýyamete kadar, yapadým hak yolunu

Allahu-u Ekber için, feda oldu Ekber’im

Hüccet oldu âleme, altý aylýk askerim

Esir oldu Zeyneb’im esirler azad ola

Zincirlendi Seccad’ým, ta ki zincir kýrýla

Mýzrak babýnda babým, Kur’an okudu, Kur’an

Ta ki bilsinler bu bab, Kur’an’a olmuş kurban

Düþmanlarýmdan daha, cefalý görmedim ben

Yarenimden daha çok, vefalý görmedim ben

Sadýklar böyle vefa gösterir serverine

Bir canýn yerine bin can verir rehberine

Yarenim can verdiler, ta ki din ihya ola

Ta vefanýn, mertliðin manasý ifa ola

Azizlerin ölümü, gerçi belleri büker

Fakat bu kanlar ile zulmün binasý çöker

Kerbela eder nida, hal lisanýyla sada

Amade Hüseyniler! Hakk’a olmaða feda

Hüseyni olan ümmet, zillet altýna girmez

Kerbela âpýklarý, zalimlere baþ eðmez

Her gün Aþura, her yer Kerbela’dýr Kerbela

Müslüman olan herkes, imtihana müptela

Huseyn'e Doðru

Evvel bap̄tan Muhammed'ın salavât

Gönül kalk gidelim Hüseyin'e dođru

Ecel gelip, ömür gülü solmadan

Gönül kalk gidelim Hüseyin'e dođru

Hasan-Hüseyin Ali'nin ođulları

Behitler yolunda giderler dođru

Ýmâm Zeynelâbâ Hüseyin'in ođlu

Gönül kalk gidelim Hüseyin'e dođru

Ýmâm-ý Bâkır'dan vuralým demi

Cafer-i Sadık'tan aldým erkânı

Ýmâm Mûsâ kaldýr gönülden gamý

Gönül kalk gidelim Hüsey'n'e dođru

Ýmâm-ý Rýza’dan olsun hidâyet

Takî ile Nakî kýlsýn inâyet

Ol Hasan Askerî pâh-ý vilayet

Gönül kalk gidelim Hüsey'n'e dođru

Pir Sultan Abdal’ým söyledi heman

Yezid’ın kalbinden gitmedi güman

Âhir nefesinde On iki Ýmâm

Gönül kalk gidelim Hüsey'n'e dođru

Kerbela'da Olsaydým

Bende yardým ederdim sana
Kerbela'da olsaydým ya Hüseyin!
Kýlýç çalardým Küffar'a
Kerbela'da olsaydým ya Hüseyin!

Canýmý verirdim tereddüt etmeden,
Yezitler bizi katletmeden,
Önce kurban ben olurum
Kerbela'da olsaydým ya Hüseyin!

Senin için öldüm'
Sana kul köle olurum,
Ýlk can veren ben olurum,
Kerbela'da olsaydým ya Hüseyin!

Ehli-beytin yoluna,
Dostlar dolmuş sađ-soluma,
Yardým ederdim Fatýma Ana ođluna,
Kerbela'da olsaydým ya Hüseyin!

Düþünürüm Kerbela'yý gözlerim yap olur,
Lanet olsun yezite bađrý kara tap durur.
Alimin ođluna Peygamberin torununa kim vurur?
Kerbela'da olsaydým ya Hüseyin!

Mustafa Aslaným lanet yezide,
Hayasýzlar,vicdansýzlar gene keserler bizi de!
Bir matem acýsý dinmeden bu sýzý ne?

Kerbela'da olsaydým ya Hüseyin, Bah Hüseyin! ! !

Kerbela

Kerbela'nın tarihinde,
Bela vardır Hüseyin'e,
Her yıl matem geldiğinde,
Yanar içim su, su diye.

Kerbela'nın yapıları,
Kan kokuyor her tarafı,
Bah Hüseyin evlatları,
Yez-it'imiz cellâtları.

Kerbela'nın yolu çöldü,
O, dedesinin gülüdü, (O, Muhammed(SAV) 'in gülüdü)
Fatma ana büyümüdü,
Yez-it onu öldürmüdü.

Kerbela'da kanlar yađar,
Yerler, gökler, dađlar, taşlar…

Ali evladýna ađlar. (Bah, evladýna yas tutar.)

Yez-it’in teni kan kokar,

Kerbela’da feryat susmaz,

Ýnsan k rpeye ok atmaz,

Hýrs b r m þ, kana doymaz,

Kanlý Yez-it iflah olmaz.

Kerbela’nýn baþý duman,

Su kabýna tekme vuran,

Zalim Yez-it, vermez aman,

Bahým; iimizde yaran.

Kerbela’da dertle ile,

Bah Hüseyin kerametle,

Elin vurdu, su her yerde,

Nasip deđil, kader böyle.

Kerbela’nýn adý kara,

Derman yoktur bu yaraya,

Matem’de bir yudum suya,

Tamah etme (etmem) doya, doya.

Kerbela’da anýlarýn,

Gözünün  n nde, Bahýn

Behit ettiler, canlarýn

Ýzahý yok, bu acýnýn

Kerbela’da, tarih yazar.

Kanla yazýlmýþ, sayfalar,

Paralanmýþ, kol bacaklar,

Bah’a, revamýydý bunlar.

Kerbela’da, o gün Cuma,

Yez-it gemipti hücuma,

Öðlende kýydýlar ona,
Kýyanlar durdu namaza

Kerbela'da kesik baþlar,
Demoðlu; andýkça aðlar,
Derman etmez, bu derde kar,
Her dem, Yez-it'e, lanet var.

Hz. Ali

Ýlmin kapýsýdýr, Hz. Ali
Ehli beyittendir, Hz. Ali
Allahýn aslanýdýr, Hz. Ali
Zülfikar'ýn sahibidir, Hz. Ali

Hz. Âliyi sevmeyen, imansýzdýr
Onsuz ehli beyit, imkânsýzdýr
Hz. Alisiz her þey, kanýtsýzdýr
Hz. Ali bizim, baþ tacýmýzdýr

Hz. Âliyi, ilahlaþtýranlar kâfirdir
Bunu dili ile söylemek, kâfidir
Bunu içinde gizleyenler, hafidir
Hz. Aliye, muhabbet beslemek, safidir

Hz. Ali, peygamberimizin damadýdýr
Onu sevmekte, aþýrýya varýlmamalýdýr
Hz. Ali, ilk Müslüman olanlardandýr

Hız. Âliyi sevmeyenler ise, yolda kalanlardandıır

Aleviyiz B i z

Bizim, yolumuz,

Erkanýmız.

Cemimiz var.

Cemimize,

İpýk, tutan.

Peygamberimiz,

Can, pirimiz var.

Yüređimize,

Ýpleyen.

Ali sevgisi var.

12 Ýmamları,

Kerbelayı.

Ýmam, Hüseyin,

Ýmam Hasan.

Katlini, yansýtan.

Muharrem,

Yasýmız var.

Ehlibeyt, evladýna.

İpýk, Olan. İpýk, saçan.

Pirlik eden.

Hacý Bektâpi Velimiz.

Pir Sultan,

Abdalýmýz.var.

Yüreðimizde, Silip,

Atamadýðýmýz.

Dilimizden, asla ve asla,

Düþüremediðimiz.

Ya,ALLAH,

Ya Muhammet Mustafa

Ya, Aliyel Mürte za.

Ya Kuran-ý Kelam

Sevdamýz var.

Ýbadetlerimiz; de.

Zikirlerimiz; de.

Ya, Allah,

Ya Muhammet,

Ya Ali. diye

Çaðýrýrýz, Biz.

Bu konuda.

EHLÝBEYÝT.

Evladý olarak,

Hem fikiriz, Biz.

Ehlibeyt, olanlarý da.

Ehlibeyt,

Olmayanlarý da.

Severiz, biz.,

Tüm Dinlere,
Tüm Ýnaçlara
Tüm Ýbadetlere
Eþit mesafedeyiz Biz

Çünkü tüm ibadetlerde
Yüce Yaradanadýr
Yönelipimiz

Kin,Düþmanýmýz, bizim.
Kin tutmayýz, biz.
Ýkilik, yaratmayýz.
Ýkiliði, taþlarýz, biz.

Ehlibeyt, yolunda.
Can verenlerden.
Behit olanlar danýz,
Biz.

Çün kü öz ve öz
Alideniz Biz
Yani
Aleviyiz Biz

Ya Hýzýr ;

Sensin Darda Kalanlarýn Yardýmçýsý
Sensin “” Yetip Ya Hýzýr “” diyenlerin carýna yetipen..
Sensin mazlumun, fakirin dostu..
Sensin yolda kalanlarýn yoldabý..
Sensin Batýn ilminin deryasý..
Sensin Musa’nýn arkadabý..
Sensin dar günün aydýnlatýcýsý..

Sensin Ab-ý Hayat’ýn sahibi..

Binbir adý vardýr biri Hýzýr, Nerede çađýrýrsan orada Hazýr..

Elaman mürver huzura geldik
Yardým Eyle bize Bozatlý Hýzýr
Yüz sürüp yerlere yardým diledik
Yetip yardým eyle Bozatlý Hýzýr

Seni seven canlar elini açmýþ
Hýzýr günü diye dua’ya durmuş
Nebilik, Velilik tek tek sana gelmiş
Yetip yardým eyle Bozatlý Hýzýr

Kemter Dervip diler özüne himmet
Mahrum etme beni eyle mürüvvet
Evliya, enbiyanýn yüzü suyu hürmet
Yetip yardým eyle Bozatlý Hýzýr

Hýzýr Nebi apkýna tuttuđumuz oruçlarý Ýzzet-i Dergahýnda kabul eyle ilahi Yarabbi..

